

den konsekvent med Ritualfrihed og saakaldt Præstefrihed, faar vi uvægerligt den Tilstand, at ikke alene den ene Præst virker i skarp Modstrid med den anden, men endogsaa, at den ene Præst døber i skarp Modstrid med den anden Præsts Daab, altsaa at den ene Præst i samme Kirke ikke kan anerkende den anden Præsts Daab. Det er dog ganske utaaelige Forhold i en Kirke. Den Definition, som man for et Øjeblik siden hørte det ærede Medlem Hr. Povlsen give af Grundlovens Ord: at en evangelisk-luthersk Kirke betyder en Ramme om et saare broget Indhold, turde dog vist siges at være saa rummelig, at den overhovedet ingen som helst Definition er.

Medens jeg er ved dette, vil jeg sige, at jeg kan ikke tage fjerneste Medansvar for Bortfald af Præsteløftet, hvad enten dette sker ved Lov eller ved kong lig Resolution. Præsteløftets Indhold er, som ærede Medlemmer vil vide, det, at Præsten lover at prædike Guds Ord purt og rent, saadan som det findes i den hellige Skrift og i Folkekirkens Bekendelsesskrifter, at tage sig af Ungdommens kristelige Vejledning, at bekæmpe skadelige Lærdomme, ved stadig Granskning af Guds Ord at dygtiggøre sig til sin ansvarsfulde Gerning, at leve saadan blandt sin Menighed, at der ikke med Grund kan klages over ham, og at vise Lydighed overfor overordnede. Jeg begriber overhovedet ikke, at et Menneske, der vil virke som Præst i en evangelisk-luthersk Kirke, kan vægre sig ved at aflægge dette Løfte, og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Povlsen, at hvis Valgmenighedspræsten i Ryslinge, Rørdam, ved sig i Uoverensstemmelse med sit Præsteløfte, hvad han utvivlsomt ogsaa er, saa kræver Ærlighed og Sandhed — ikke at Præsteløftet ændres, men at denne Mand træder ud af Folkekirken og danner en Frimenighed.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg fremsætte et Par korte Udtalelser vedrørende et Par Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag, og jeg skal begynde med Menighedsraadslovforslaget. Man har allerede tidligere omtalt dette Lovforslags § 20, der jo bestemmer, at fra og med første Ledighed i Kirkebetjentsstillingerne efter denne Lovs Ikrafttræden

tilkommer det Menighedsraadet med Provstiudvalgets Stadfæstelse at tage Beslutning om, hvorledes Kirkebetjentforholdene skal ordnes, hvem Forretningerne skal overdrages til, og hvilke Honorarer der skal gives overensstemmende med de herom gældende Bestemmelser. Her vil jeg sige, at jeg vil i alt Fald ikke være glad, hvis denne Paragraf skal fortolkes saaledes, at den ogsaa stiller Lærerne frit med Hensyn til, om de vil forrette de kirkelige Tjenester eller ej. Dette vil nemlig i adskillige Sogne medføre Vanskeligheder, der er saa store, at jeg ikke er overbevist om, at det overhovedet kan gaa. Læreren bør i alt Fald have Pligt til at forrette Kirketjeneste, saafremt der ikke findes nogen anden, der er kvalificeret dertil. I det hele taget er jeg ikke begejstret for den Bevægelse, der er oppe i Tiden for fuldstændig at rive Baandene over mellem Kirke og Skole. Med Hensyn til Lønningerne vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. Krohn opmærksom paa, at der her staar, at Honorarerne skal gives overensstemmende med de herom gældende Bestemmelser; og det er dog vistnok ganske øjensynligt, at denne Udtalelse refererer sig til § 31 i det foreliggende Lønningslovforslag, hvor der staar, at fra og med første Vakance i Kirkebetjentsstillingerne tilkommer det Menighedsraadet at tage Beslutning om, hvorledes Kirkebetjentforholdene skal ordnes, hvem Forretningerne skal overdrages til, og hvilke Honorarer der skal gives. Honorarernes Størrelse skal stadfæstes for Landets Vedkommende af Provstiudvalget, for Købstædernes af Overtilsynet, en Paragraf, der øjensynligt ophæver fra første Vakance §§ 21, 22, 23 og 24 i samme Lov.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til § 34 i Menighedsraadsloven, nemlig angaaende Reglerne ved Besættelse af Præsteembeder. Her foreslaas det, at Menighedsraadene skal have Indstillingsret til praktisk talt alle Præsteembeder, ogsaa Kapellanier. Jeg er ligesom de ærede Medlemmer Hr. Krohn og Hr. Povlsen, ikke synderlig glad ved denne Bestemmelse. Det ærede Medlem Hr. Krohn motiverede sin Betænkning med, at det vilde medføre, at enkelte Præster, som ikke havde — jeg tror, han brugte det Udtryk — nogen god Façade, kunde have Vanskelighed ved